

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2016. gada 16. novembrī **

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Regula (ES) Nr. 1215/2012 — Jurisdikcija un nolēmumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās — Piemērojamība — 24. panta 1. punkta pirmā daļa — Izņēmuma jurisdikcija lietās, kuru priekšmets ir lietu tiesības saistībā ar nekustamo īpašumu — 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Īpašā jurisdikcija lietās, kas attiecas uz līgumiem — Prasība atcelt nekustamā īpašuma dāvinājuma aktu un īpašumtiesību reģistrācijas svitrošana zemesgrāmatā

Lieta C-417/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien* (Vīnes Civillietu apgabaltiesa, Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 23. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 29. jūlijā, tiesvedībā

Wolfgang Schmidt

pret

Christiane Schmidt.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši A. Prehala [*A. Prechal*], A. Ross [*A. Rosas*], K. Toadere [*C. Toader*] (referente) un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretāre A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *W. Schmidt* vārdā – *C. Beck, Rechtsanwalt*,
 - *C. Schmidt* vārdā – *M. Bartlmä, Rechtsanwalt*,
 - Austrijas valdības vārdā – *G. Eberhard*, pārstāvis,
 - Čehijas Republikas valdības vārdā – *M. Smolek* un *J. Vláčil*, pārstāvji,
 - Eiropas Komisijas vārdā – *G. von Rintelen* un *M. Wilderspin*, pārstāvji,
- noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2016. gada 7. jūlija tiesas sēdē,

** Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.) 24. panta 1. punkta pirmo daļu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Wolfgang Schmidt* un *Christiane Schmidt* par Austrijā esoša nekustamā īpašuma dāvinājuma akta atcelšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Regulas Nr. 1215/2012 preambulas 15., 16. un 34. apsvērums ir formulēti šādi:
 - “(15) Jurisdikcijas noteikumiem vajadzētu būt ļoti paredzamiem, un tiem būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils. Jurisdikcijai vienmēr vajadzētu būt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās strīda priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. [..]
 - (16) Papildus atbildētāja domicilam vajadzētu būt alternatīviem jurisdikcijas pamatojumiem, kuru pamatā ir cieša saistība starp tiesu un lietu vai kuru nolūks ir veicināt pareizu tiesvedības norisi. Ciešas saistības pastāvēšanai būtu jānodrošina juridiskā noteiktība un jānovērš iespējamība, ka prasību pret atbildētāju ceļ viņam saprātīgi neparedzamā dalībvalsts tiesā. [..]
- [..]
- (34) Būtu jānodrošina nepārtrauktība starp 1968. gada [27. septembra konvenciju par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās (OV 1972, L 299, 32. lpp.)], [Padomes 2000. gada 22. decembra] Regulu (EK) Nr. 44/2001 [par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.)] un šo regulu, un tālab būtu jānosaka pārejas noteikumi. Šī pati nepārtrauktības vajadzība attiecas uz 1968. gada [27. septembra konvenciju par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās] un regulu, kas to aizstāj, interpretāciju Eiropas Savienības Tiesā.”
- 4 Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā, kas ir šās regulas I nodaļā “Darbības joma un definīcijas”, ir noteikts:
 - “1. Šo regulu piemēro civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas būtības. [..]
 2. Šo regulu nepiemēro attiecībā uz:
 - a) fizisko personu juridisko statusu vai tiesībspēju un rīcībspēju, īpašumtiesībām, kas izriet no laulības attiecībām vai attiecībām, kuru ietekmi saskaņā ar šādām attiecībām piemērojamiem tiesību aktiem uzskata par pielīdzināmu laulības ietekmei.”

5 Šās regulas II nodaļas 2. iedaļas nosaukums ir “Īpašā jurisdikcija”. Tajā ir 7. pants, kurā ir noteikts:

“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citā dalībvalstī:

1) a) lietās, kas attiecas uz līgumiem, – attiecīgās saistības izpildes vietas tiesās;

[..].”

6 Tās pašas regulas minētās iedaļas 8. pantā ir noteikts:

“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var arī iesūdzēt:

[..]

4) lietās, kas attiecas uz līgumu, ja tiesvedību var apvienot ar tiesvedību pret to pašu atbildētāju jautājumos par lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu, – tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas īpašums.”

7 Regulas Nr. 1215/2012 II nodaļas 6. iedaļā “Izņēmuma jurisdikcija” ietvertajā 24. pantā ir noteikts:

“Šādām dalībvalsts tiesām ir izņēmuma jurisdikcija neatkarīgi no pušu domicila:

1) lietā, kuras priekšmets ir lietu tiesības saistībā ar nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma noma/īre – tās dalībvalsts tiesām, kurā atrodas īpašums.

[..].”

Austrijas tiesiskais regulējums

8 Atbilstošie valsts tiesību noteikumi ir *Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch* (Civillkodekss, turpmāk tekstā – “ABGB”), kā arī *Grundbuchgesetz* (Zemesgrāmatu likums, turpmāk tekstā – “GBG”).

9 ABGB 380. pants ir izteikts šādi:

“Īpašumu nevar iegūt bez tiesībām uz to un tiesiska iegūšanas pamata.”

10 ABGB 425. pantā ir paredzēts:

“Tiesības uz īpašumu nav pietiekams pamats īpašumtiesību iegūšanai. Īpašumu un visas lietu tiesības vispār var iegūt tikai ar tiesisku nodošanu un pieņemšanu, izņemot likumā noteiktus gadījumus.”

11 Atbilstoši ABGB 431. panta noteikumiem:

“Nekustamā īpašuma īpašumtiesību nodošanas darījums ir jāieraksta tam paredzētajos publiskajos reģistros. Šo ierakstu dēvē par *Einverleibungen* (*Intabulation*).”

12 ABGB 444. pantā ir noteikts:

“Īpašumtiesības var zust pēc īpašnieka gribas, ar likumu vai tiesas nolēmumu. Tomēr nekustamā īpašuma tiesības tiek atceltas tikai ar dzēšanu publiskos reģistros.”

13 *GBG* 8. pants nošķir zemesgrāmatu ierakstus šādi:

“Zemesgrāmatu ieraksti ir:

1. ieraksti (*Einverleibungen*) (tiesiska beznosacījumu iegāde vai svītrosana – *Intabulationen* vai *Extabulationen*), kas tiek veikti bez papildu pamatojuma, vai
2. sākotnēji ieraksti (tiesību iegūšana vai dzēšana ar nosacījumiem – sākotnējā reģistrācija), kas nostiprina zemesgrāmatā nostiprināmu tiesību iegūšanu, nodošanu, ierobežošanu vai dzēšanu tikai ar nosacījumu par to vēlāku pamatojumu, vai
3. vienkāršas atzīmes.”

14 Atbilstoši *GBG* 9. pantam zemesgrāmatu reģistrā var tikt reģistrētas tikai lietu tiesības un apgrūtinājumi, tālākpārdošanas un pirmpirkuma tiesības, kā arī nomas tiesības.

15 *GBG* 61. pants, kas attiecas uz atzīmi par tiesvedībām zemesgrāmatā, ir izteikts šādi:

“(1) Ja persona, kurai šķiet, ka tās tiesības ir aizskāris nostiprinājums, apstrīd nostiprinājuma spēkā esamību tiesā un lūdz agrākā stāvokļa zemesgrāmatā atjaunošanu, tā var prasīt uzreiz izdarīt atzīmi par šādu strīdu zemesgrāmatā, ceļot prasību vai arī vēlāk. Atzīmi par strīdu var prasīt izdarīt gan tiesai, kas izskata prasību, gan kompetentajai zemesgrāmatu tiesai.

(2) Šī strīda atzīme nozīmē, ka par prasību pieņemtais spriedums ir pilnā mērā izpildāms arī attiecībā uz personām, kas tiesības ir ieguvušas tikai pēc tam, kad lūgums par strīda atzīmi tika iesniegts zemesgrāmatu tiesai.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

16 *W. Schmidt*, kurš dzīvo Austrijā, piederēja nekustamais īpašums Vīnē (Austrija). Ar 2013. gada 14. novembra notariālu aktu, kas parakstīts Vīnē, viņš to uzdāvināja savai meitai *C. Schmidt*, kura kopš šā datuma ir ierakstīta kā šā nekustamā īpašuma īpašniece zemesgrāmatā. Dāvinājuma brīdī *C. Schmidt* dzīvoja Vācijā, kur viņa dzīvo arī šobrīd.

17 No Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka pēc psihiatriskās ekspertīzes ziņojuma, kurā tika norādīts uz smagiem traucējumiem 2013. gada maijā, ar 2014. gada 17. novembra lēmumu pār *W. Schmidt* tika nodibināta aizgādība.

18 Ar prasību, kas celta *Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien* (Vīnes Civillietu apgabaltiesa, Austrija) 2015. gada 24. martā *W. Schmidt*, kuru pārstāvēja viņa aizgādnis, lūdza atcelt 2013. gada 14. novembra dāvinājuma aktu un tādēļ dzēst ierakstu par *C. Schmidt* īpašumtiesībām uz nekustamo īpašumu, pamatojot ar to, ka šis ieraksts nav spēkā. Pēc prasītāja pamatlietā lūguma pieteikums par atzīmi par prasību par atcelšanu zemesgrāmatā tika apmierināts atbilstoši *GBG* 61. panta 1. punktam ar 2015. gada 25. marta rīkojumu.

19 *C. Schmidt* ir norādījusi uz to, ka iesniedzējtiesai nav piekritības izskatīt prasību pamatlietā, pamatojot ar to, ka Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 1. punkts nav tāds, uz kura balstīt minētās tiesas piekritību, jo šī prasība neattiecas uz nekustamā īpašuma lietu tiesībām šī noteikuma izpratnē.

20 *Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien* (Vīnes Civillietu apgabaltiesa) pauž šaubas par Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 1. punkta interpretāciju, atsaucoties, pirmkārt, uz Tiesas 2001. gada 5. aprīļa rīkojumu *Gaillard* (C-518/99, EU:C:2001:209), kurā tika noraidīta izņēmuma jurisdikcijas piemērošana nekustamā īpašuma lietu tiesībās attiecībā uz prasību atcelt nekustamā īpašuma pārdošanas līgumu un,

otrkārt, 2014. gada 3. aprīļa spriedumu *Weber* (C-438/12, EU:C:2014:212), atbilstoši kuram šajā izņēmuma jurisdikcijā ietilpst prasība konstatēt uz nekustamo īpašumu gulstošu pirmpirkuma tiesību īstenošanas spēkā neesamību.

21 Iesniedzējtiesa precizē, ka spriedums, ar ko apmierina prasību par dzēšanu un kas pasludināts atbilstoši *GBG* 61. panta 1. punktam, ir attiecināms gan uz *C. Schmidt*, gan – atzīmes par strīdu zemesgrāmatā dēļ – uz trešajām personām, kuras tiesvedības laikā ir ieguvušas lietu tiesības uz konkrēto nekustamo īpašumu.

22 Šajos apstākļos *Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien* (Vīnes Civillietu apgabaltiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai uz tiesvedību par dāvinājuma līguma atcelšanu dāvinātāja darījumnespējas dēļ un dāvinājuma saņēmējās īpašumtiesību dzēšanas reģistrāciju attiecas Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 1) punkts, kurā attiecībā uz lietu tiesībām saistībā ar nekustamo īpašumu ir paredzēta izņēmuma jurisdikcija?”

Par prejudiciālo jautājumu

23 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 1. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība par “lietu tiesībām saistībā ar nekustamo īpašumu” šī noteikuma izpratnē ir prasība atcelt nekustamā īpašuma dāvinājuma aktu dāvinātāja darījumnespējas dēļ un dzēst zemesgrāmatā atzīmes par dāvinājuma saņēmēja īpašumtiesībām.

24 Vispirms jākonstatē, ka šāda prasība ietilpst Regulas Nr. 1215/2012 piemērošanas jomā.

25 Proti, lai gan šās regulas 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts izslēdz no tās piemērošanas jomas fizisko personu rīcībspēju un tiesībspēju, tomēr ir tā, kā to norāda ģenerālvokāte secinājumu 27.–31. punktā, ka dāvinātāja darījumnespējas noteikšana tādā prasībā, par kādu ir pamatlieta, nav šīs prasības pamatjautājums, kas ir dāvinājuma juridiskā spēkā esamība, bet ir iepriekš izskatāms jautājums.

26 No Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 1. punkta pirmās daļas izriet, ka tās dalībvalsts tiesām, kurā atrodas nekustamais īpašums (*forum rei sitae*), ir izņēmuma jurisdikcija nekustamā īpašuma lietu tiesību jomā, neaplūkojot pušu domicilu. Tā kā šajā noteikumā būtībā ir pārņemts Regulas Nr. 44/2001 22. panta 1. punkta pirmās daļas saturs, ir jānorāda, ka, ciktāl Regula Nr. 1215/2012 aizstāj Regulu Nr. 44/2001, Tiesas sniegtā interpretācija par šās regulas noteikumiem attiecas arī uz Regulu Nr. 1215/2012, ja šo abu Savienības tiesību instrumentu noteikumi var tikt atzīti par ekvivalentiem (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 16. jūnijs, *Universal Music International Holding*, C-12/15, EU:C:2016:449, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Attiecībā uz Regulas Nr. 44/2001 22. panta 1. punktu Tiesa ir nospriedusi, ka, lai pēc iespējas nodrošinātu no šīs regulas izrietošo dalībvalstu un attiecīgo personu tiesību un pienākumu vienlīdzību un vienveidīgumu, frāzes “priekšmets ir nekustamā īpašuma lietu tiesības” nozīme Savienības tiesībās ir jānosaka autonomi (spriedumi, 2014. gada 3. aprīlis, *Weber*, C-438/12, EU:C:2014:212, 40. punkts, kā arī 2015. gada 17. decembris, *Komu* u.c., C-605/14, EU:C:2015:833, 23. punkts).

28 Tāpat no Tiesas pastāvīgās judikatūras par Regulu Nr. 44/2001 izriet, ka, tā kā ar tiem tiek ieviesta atkāpe no šajā regulā paredzētajām vispārējām jurisdikcijas normām, it īpaši no tās 2. panta 1. punkta normas, atbilstoši kurai saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt attiecīgās dalībvalsts tiesā, minētās regulas 22. panta 1. punkta noteikumi nav jāinterpretē plašāk, kā to prasa šo noteikumu mērķis. Proti, šo noteikumu rezultātā pusēm tiek liegta tiesas izvēle, kas tām citādi

būtu bijusi, un noteiktos gadījumos tās var nonākt tajā tiesā, kurai nav nevienai no pušu domicilam atbilstošās jurisdikcijas (spriedums, 2015. gada 17. decembris, *Komu* u.c., C-605/14, EU:C:2015:833, 24. punkts).

- 29 Attiecībā uz minēto normu mērķi gan no ziņojuma par Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās (OV 1979, C 59, 1. lpp.), gan no Tiesas pastāvīgās judikatūras par Regulas Nr. 44/2001 22. panta 1. punkta pirmo daļu izriet, ka galvenais iemesls, kāpēc izņēmuma jurisdikcija ir tās līgumslēdzējas valsts tiesai, kurā atrodas nekustamais īpašums, ir apstākļi, ka atrašanās vietas tiesai, ņemot vērā, ka tā atrodas tuvāk, ir vislabāk iespējams iegūt precīzu informāciju par faktiskajiem apstākļiem un piemērot tiesību normas un paražas, kas parasti ir atrašanās valsts tiesību normas un paražas (spriedums, 2015. gada 17. decembris, *Komu* u.c., C-605/14, EU:C:2015:833, 25. punkts).
- 30 Turklāt Tiesa ir precizējusi, ka līgumslēdzējas valsts, kurā atrodas nekustamais īpašums, tiesu izņēmuma jurisdikcija aptver nevis visas prasības saistībā ar lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu, bet tikai tās, kuras gan ietilpst minētās konvencijas vai attiecīgi minētās regulas piemērošanas jomā, gan tādas, kuru mērķis, pirmkārt, ir noteikt nekustamā īpašuma platību, sastāvu, īpašumtiesības un valdījumu vai citu lietu tiesību esamību attiecībā uz šiem īpašumiem un, otrkārt, nodrošināt šo tiesību īpašniekiem ar viņu statusu saistīto prerogatīvu aizsardzību (spriedums, 2015. gada 17. decembris, *Komu* u.c., C-605/14, EU:C:2015:833, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 31 Tāpat ir jāatgādina, ka atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai lietu tiesības no personiskajām tiesībām atšķiras ar to, ka pirmās tiesības uz materiālu lietu rada sekas attiecībā uz visiem, bet uz otrajām tiesībām var atsaukties, tikai vērsties pret personu, kurai ir saistības (spriedums, 2015. gada 17. decembris, *Komu* u.c., C-605/14, EU:C:2015:833, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 32 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka Austrijas tiesībās dāvinājuma akta atzīšana par spēkā neesošu dāvinātāja darījumnespējas dēļ rada sekas *ex tunc*, proti, šādi iegūtā īpašuma restitūciju. Attiecībā uz līgumiem par nekustamo īpašumu šāda restitūcija izpaužas kā visu zemesgrāmatā esošo atzīmju svītrosana par tādu personu īpašumtiesībām, kuras tajā ir norādītas kā īpašnieks.
- 33 Ciktāl *W. Schmidt* celtā prasība, pirmkārt, ir par dāvinājuma akta atcelšanu dāvinātāja darījumnespējas dēļ un, otrkārt, par atzīmes dzēšanu zemesgrāmatā par viņa meitas īpašumtiesībām, šīs prasības raksturs ir jānovērtē atbilstoši katram šim prasījumam.
- 34 Attiecībā, pirmkārt, uz prasījumu atcelt nekustamā īpašuma dāvinājuma aktu no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka šis prasījums ir pamatots ar apgalvoto lūguma spēkā neesamību, jo prasītājam pamatlietā nav darījumspējas. Taču pastāvīgā judikatūra ir tāda, ka nepietiek ar to, ka prasība attiecas uz nekustamā īpašuma lietu tiesībām vai ka prasība ir par nekustamo īpašumu, lai rastos dalībvalsts, kurā atrodas nekustamais īpašums, tiesu jurisdikcija. Tieši pretēji – prasībai ir jābalstās uz lietu tiesību, nevis uz personisku tiesību (šajā ziņā skat. rikojumu, 2001. gada 5. aprīlis, *Gaillard*, C-518/99, EU:C:2001:209, 16. punkts).
- 35 Šādu interpretāciju turklāt apstiprina P. Šlosera [*P. Schlosser*] ziņojums par Konvenciju par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanas Konvencijai par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās un protokolam par tās interpretāciju Tiesā (OV 1979, C 59, 71. lpp., 170.–172. punkts), kurā ir precizēts, ka attiecībā uz jauktām prasībām, kas pamatotas uz personiskām tiesībām un attiecas uz lietu tiesībām, daudzi elementi liecina par labu šo prasību personiskajam raksturam un tādējādi par izņēmuma jurisdikcijas nekustamā īpašuma lietās nepiemērojamību (pēc analogijas skat. rikojumu, 2001. gada 5. aprīlis, *Gaillard*, C-518/99, EU:C:2001:209, 21. punkts).

- 36 Kā to secinājumu 40. punktā būtībā ir norādījusi ģenerālvokāte, tam, ka līgums, uz kura spēkā neesamību darījumnespējas dēļ tiek norādīts, attiecas uz nekustamu lietu, nav nozīmes, izsverot tā spēkā esamību, jo šajā kontekstā tam, ka līguma priekšmets ir nekustamais īpašums, ir tikai netieša nozīme (pēc analogijas skat. spriedumu, 2006. gada 18. maijs, *ČEZ*, C-343/04, EU:C:2006:330, 34. punkts).
- 37 Ir arī jāpiebilst, ka šāda interpretācija neatceļ prasību par pareizu tiesvedību, kas, kā arī izriet no šā sprieduma 29. punkta, ir pamatā Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 1. punktam, ciktāl, lemjot par prasījumu atcelt dāvinājuma aktu darījumnespējas dēļ, tiesai, kura izskata lietu, nav jāveic pārbaudes, kuras ir cieši saistītas ar attiecīgo nekustamo īpašumu, lai pamatotu šajā pantā paredzētās izņēmuma jurisdikcijas normas piemērošanu.
- 38 Tomēr, kā to secinājumu 50. punktā norāda ģenerālvokāte un ko rakstveida apsvērumos ir apgalvojusi Čehijas Republikas valdība, iesniedzējtiesa var balstīt jurisdikciju attiecībā uz prasījumu par nekustamā īpašuma dāvinājuma akta atcelšanu Regulas Nr. 1215/2012 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā.
- 39 Proti, atbilstoši šajā noteikumā teiktajam strīdus, kas attiecas uz līgumiem, var izskatīt attiecīgās saistības, par kuru ir prasījums, izpildes vietas tiesās, proti, saistības, kas atbilst līgumtiesībām, uz kurām balstīta prasītāja prasība (šajā ziņā skat. spriedumu, 1976. gada 6. oktobris, *De Bloos*, 14/76, EU:C:1976:134, 10.–14. punkts). Šajā gadījumā pamatprasība ir balstīta uz apgalvoto līgumsaistības – nekustamā īpašuma īpašumtiesību nodošana – spēkā neesamību, kura, ja šis līgums ir spēkā, ir un sākotnēji tā tika izpildīta Austrijā.
- 40 Attiecībā uz, otrkārt, prasījumu dzēst no zemesgrāmatas dāvinājuma saņēmēja īpašumtiesības tas ir pamatots ar īpašumtiesību nodošanas spēkā neesamību un tādēļ uz lietu tiesībām, uz kurām atsaucas prasītājs pamatlietā attiecībā uz attiecīgo nekustamo īpašumu.
- 41 Šāds prasījums ar mērķi saglabāt no lietu tiesībām gūtās pilnvaras ietilpst dalībvalsts, kurā atrodas nekustamais īpašums, tiesu izņēmuma jurisdikcijā atbilstoši Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 1. punkta pirmajai daļai.
- 42 Ņemot vērā šo dalībvalsts, kurā atrodas nekustamais īpašums, tiesu izņēmuma jurisdikciju attiecībā uz prasījumu svītrot zemesgrāmatā dāvinājuma saņēmēja īpašumtiesības, šai tiesai turklāt, kā to norāda ģenerālvokāte secinājumu 51.–58. punktā, ir arī jurisdikcija, kas pamatota ar saistību atbilstoši Regulas Nr. 1215/2012 8. panta 4. punktam, lai izskatītu prasību atcelt nekustamā īpašuma dāvinājuma aktu, jo šie abi prasījumi ir vērsti pret vienu un to pašu atbildētāju un var, kā tas izriet no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem, tikt apvienoti.
- 43 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild šādi:
- Regulas Nr. 1215/2012 noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība atcelt nekustamā īpašuma dāvinājuma aktu dāvinātāja darījumnespējas dēļ ietilpst nevis dalībvalsts, kurā nekustamais īpašums atrodas, tiesas izņēmuma jurisdikcijā, kas paredzēta šās regulas 24. panta 1. punktā, bet īpašajā jurisdikcijā, kas paredzēta minētās regulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā.
 - Prasība dzēst atzīmi zemesgrāmatā par dāvinājuma saņēmēja īpašumtiesībām ietilpst šās pašas regulas 24. panta 1. punktā paredzētajā izņēmuma jurisdikcijā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 44 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība atcelt nekustamā īpašuma dāvinājuma aktu dāvinātāja darījumnespējas dēļ ietilpst nevis dalībvalsts, kurā nekustamais īpašums atrodas, tiesas izņēmuma jurisdikcijā, kas paredzēta šīs regulas 24. panta 1. punktā, bet īpašajā jurisdikcijā, kas paredzēta minētās regulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

Prasība dzēst atzīmi zemesgrāmatā par dāvinājuma saņēmēja īpašumtiesībām ietilpst šās pašas regulas 24. panta 1. punktā paredzētajā izņēmuma jurisdikcijā.

[Paraksti]